

Erstatningsydelserne til tilskadekomne militære værnepligtige i Henhold til Lov Nr. 94 af 27. Marts 1934 er fastsat efter lignende Principper som de, der ligger til Grund for Ulykkesforsikringsloven, men under Hensyn til, at de paagældende har paadraget sig Invaliditeten eller Sygdommen under Udøvelse af den tvungne Værnepligt, har Ydelserne ligget noget højere end efter Ulykkesforsikringsloven. Den maksimale Aarsløn, der lægges til Grund ved Fastsættelse af Erstatninger i Henhold til Militærinvalideloven af 1934, er saaledes oprindelig 3 000 Kr. mod oprindelig 2 100 i Ulykkesforsikringsloven af 1933. Disse Satser er dog senere under Hensyn til det stigende Prisniveau blevet reguleret ved forskellige midlertidige Love.

Idet der iøvrigt henvises til de Bemærkninger, der er knyttet til de enkelte Paragraffer, skal i det følgende kort redegøres for Forslagets Hovedbestemmelser.

Det foreslaas at forhøje Aarslønnens Maksimumsbeløb — der ved de seneste midlertidige Love (Lov Nr. 172 af 30. Marts 1946, jfr. Lov af 25. Marts 1947, og Lov af 23. Marts 1948) er forhøjet til 5 000 Kr. — til 7 000 Kr. Begravelseshjælpen foreslaas forhøjet fra indtil 400 Kr. til indtil 600 Kr. Lovens Satser foreslaas undergivet en automatisk Regulering paa Grundlag af Pristallet. De nye Satser foreslaas anvendt paa Ulykkestilfælde, der er indtruffet den 1. April 1947 eller senere, hvorhos det foreslaas, at de midlertidige Love om Regulering af Ydelserne for tidligere indtrufne Ulykkestilfælde forbliver i Kraft indtil videre.

Med Hensyn til de økonomiske Konsekvenser bemærkes først, at en Beregning heraf maa blive i høj Grad skønsmæssig, bl. a. under Hensyn til Usikkerheden om Antallet af indkaldte værnepligtige indenfor de enkelte Vaabenarter. Idet man ved Beregningen er gaaet ud fra de for Aaret 1947 anmeldte Ulykkestilfælde, og idet man har forudsat, at Skadesforløbet er af samme Art som ved Ulykkesforsikringsloven, hvorved det bemærkes, at en Stikprøve for en tidligere Aargang har vist nogenlunde samme Skadesforløb, har man ment at kunne opgøre den samlede aarlige Merudgift for Staten til ialt ca. 530 000 Kr. Der er herved bortset fra eventuelle Svingninger i Prisniveauet.

Til § 1.

Bestemmelsen, der tilsigter at hindre Dobbeltforsørgelse, svarer helt til Bestemmelsen i Ulykkesforsikringslovens § 27,

Stk. 2, der er tilføjet ved Lov Nr. 113 af 23. Marts 1948 om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer helt til § 36, Stk. 4, i Ulykkesforsikringsloven, der er tilføjet ved Lov af 23. Marts 1948 om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven, og maa ses i Sammenhæng med Forslaget i § 6 om Indførelse af en automatisk Regulering af Lovens Satser.

Til § 3.

Begravelseshjælpen, der efter de nu-gældende Regler kan ydes med indtil 400 Kr., foreslaas under Hensyn til Stigningen i Prisniveauet forhøjet, saaledes at der fremtidig kan ydes indtil 600 Kr. Til Sammenligning kan henvises til, at Begravelseshjælpen i Medfør af Ulykkesforsikringsloven ved Loven af 23. Marts 1948 er forhøjet fra 180 Kr. til 350 Kr.

Til § 4.

Aarslønnens Maksimumsbeløb, der i Militærinvalideloven af 1934 udgjorde 3 000 Kr., og som ved de førnævnte midlertidige Love er forhøjet til 5 000 Kr., foreslaas forhøjet til 7 000 Kr. Til Sammenligning kan henvises til, at Ulykkesforsikringslovens tilsvarende Satser ved Loven af 23. Marts 1948 er blevet forhøjet til 5 000 Kr. fra 2 100 Kr. i 1933.

Til § 5.

Den foreslaaede Bestemmelse svarer helt til den ved Loven af 23. Marts 1948 indføjede Bestemmelse i Ulykkesforsikringslovens § 44, Stk. 7, og er en rent praktisk administrativ Bestemmelse, der maa ses i Forbindelse med den foreslaaede automatiske Regulering.

Til § 6.

Bestemmelsens Stk. 1—4, der indfører automatisk Regulering af Militærinvalidelovens Satser, svarer helt til den ved Loven af 23. Marts 1948 om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven indføjede Bestemmelse i § 44 A. Bestemmelsens Stk. 5 svarer til den nuværende § 32.

Til § 7.

I Overensstemmelse med Resultatet af de Forhandlinger, der i Februar 1947 blev